

"Çünkü hilâfet-i Muhammediye (a.s.m.) cihetindeki saltanatı, onunla iştigale vakit bırakmıyor." Mehdi sahabeler gibi hem maddi hem manevi lider olamaz mı? Dört halifeden sonra çift yönlü idareci gelmedi gibi!..

Soru:

- Mehdi veya üçüncü kişi Hz.Ebu Bekir ve Hz. Ömer gibi hem manevi hem maddi (devleti yönetmek) işleri yapabilecek mi?

- Fatih Sultan Mehmet'in tasavvufa girmesine izin vermeyip devlet işlerini yaptırdılar. İbrahim Bin Ethem ve bazı Osmanlı padişahları da tasavvuf için padişahlığı bıraktılar...

- Niye ilk halifeler maddi ve manevi işleri birlikte yapabiliyorken padişahlar iki işi birden yapamıyorlar? Maddi ve manevi işler bir arada yapılamaz mı?

Cevap:

Bunun iki sebebi bulunuyor. **Birisi**, siyaset ile dindarlığın bir arada götürülmesinin zorluğu. Yani siyaset öyle bir durum ki dindarlığı yaşatmayı âdetâ imkânsız hâle getiriyor. Siyaset ile dindarlığı bir arada tutmak için güneş gibi bir iman gerekiyor. Dört halife iman konusunda güneş gibi oldukları için, siyaset onları aldatmadı, takvalarına leke getirmedi.

Osmanlı padişahlarından bazılarının, saltanatın sıhhati adına kundaktaki bebekleri katletmesi meselemize güzel bir delildir.

İkincisi, uygun bir toplumsal yapı gerekiyor. Yani idare edilen toplum sağlam bir ahlak ve imana sahipse, orada siyaseti yapmak kolay olur. Ama toplum çürümüş, ahlak bozulmuş ise, siyasetçinin temiz kalması mümkün değildir. Bozuk bir toplumda siyaset ile dindarlık bir arada duramaz.

Mehdi (ra)'in birinci vazifesi iman ve bozulmuş toplumun ıslahıdır. Dolayısı ile siyasetten feragat edip bütün mesaisini imana ve ıslaha ayırması iktiza ediyor. Çünkü Mehdi (ra) sağlam bir toplum içinden çıkmayacak, aksine Deccalın tahrip ettiği toplumu tamir için gelecek. Öyle ise Mehdi (ra)'in asli ve birinci görevi iman ve ıslahıdır, diğer vazifeleri ikinci ve üçüncü derecede kalır ve bunları Onun nurani cemaati ifa eder.

Şu hususun da altını çizelim Mehdi (ra)'in siyaseti terk etmesi iman zafiyetinden değil zaman ve zemin müsaadesizliğinden dolayıdır.

Üstadımız bu inceliğe şu şekilde işaret ediyor:

"Eğer denilse: 'Neden hilâfet-i İslâmiye Âl-i Beyt-i Nebevîde takarrur etmedi? Halbuki en ziyade lâıyk ve müstehak onlardı.'"

"Elcevap: Saltanat-ı dünyeviye aldatıcıdır. Âl-i Beyt ise, hakaik-i İslâmiyeyi ve ahkâm-ı Kur'âniyeyi muhafazaya memur idiler. Hilâfet ve saltanata geçen, ya nebî gibi mâsum olmalı, veyahut Hulefâ-i Râşidîn ve Ömer ibni Abdülâziz-i Emevî ve Mehdî-i Abbâsî gibi harikulâde bir zühd-ü kalbi olmalı ki, aldanmasın. Halbuki, Mısır'da Âl-i Beyt namına teşekkül eden devlet-i Fâtımiye hilâfeti ve Afrika'da Muvahhidîn hükûmeti ve İran'da Safevîler devleti gösteriyor ki, saltanat-ı dünyeviye Âl-i Beyte yaramaz; **vazife-i asliyesi olan hıfz-ı dini ve hizmet-i İslâmiyeti onlara unutturur. Halbuki, saltanatı terk ettikleri zaman, parlak ve yüksek bir surette İslâmiyete ve Kur'ân'a hizmet etmişler."(1)**

Şu cümle her şeyi özetlemektedir:

"Hilâfet ve saltanata geçen, ya nebî gibi mâsum olmalı, veyahut Hulefâ-i Râşidîn ve Ömer ibni Abdülâziz-i Emevî ve Mehdî-i Abbâsî gibi harikulâde bir zühd-ü kalbi olmalı ki, aldanmasın..."

(1) bk. [Mektubat, On Dokuzuncu Mektup, Beşinci Nükteli İşaret.](#)